

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	8011200728
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200728.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu JUDr. P. S., trvale bytom W., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska 33, Prešov), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-110/KDI-BCP-2011 zo dňa 24. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/58/2011-24 zo dňa 25. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/58/2011-24 zo dňa 25. januára 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bardejove, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-27-150/ODI2-BJ-2011 zo dňa 6. mája 2011 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. k. KRP-P-110/KDI-BCP-2011 zo dňa 24. augusta 2011 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutkov (ďalej len zákon o priestupkoch alebo ZoP), pretože svojim konaním porušil § 16 ods. 4, § 4 ods. 1 písm. c), § 66 ods. 2 písm. a), d), e) a i) s poukázaním na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c), d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutkov (ďalej len zákon o cestnej premávke alebo ZCP) tým, že

1/ dňa 30. novembra 2010 v čase o 13.29 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, ev. č.: X. po štátnej ceste II/545 v obci Kľušov, nerešpektujúc najvyššiu dovolenú rýchlosť, ktorá je podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke obmedzená v obci na 50 km/hod., a uvedené

vozidlo viedol rýchlosťou 87 km/hod., čím takto prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť o 37 km/hod., čo bolo zaznamenané cestným radarovým rýchlomerom, 2/ dňa 19. februára 2011 v čase o 12.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra Combi, ev. č.: X. po parkovisku na ul. Gen. Svobodu vo Svidníku, smerom na účelovú komunikáciu, pričom pri cúvaní sa plne nevenoval vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, v dôsledku čoho zadnou časťou svojho vozidla narazil do ľavej bočnej časti pri pravom okraji účelovej komunikácie zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Opel Astra ev. č.: U. držiteľa Y. J., čím zaviniel dopravnú nehodu. Po dopravnej nehode si obvinený JUDr. P. S. nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, dopravnú nehodu neoznámil, nezotrval na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta, premiestnením vozidiel sa nezdržal konania, ktoré bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody a bezodkladne neupovedomil osobu, ktorá nebola účastníkom dopravnej nehody o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená. Pri tejto dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na osobnom motorovom vozidle zn. Opel Astra, ev. č.: U. vznikla škoda cca 200,- Eur. Požitie alkoholických nápojov u obvineného pred alebo počas jazdy z dôvodu nesplnenia si povinností účastníka dopravnej nehody zistené nebolo. Za tieto priestupky bola žalobcovi v spoločnom konaní podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. k. KRP-P-110/KDI-BCP-2011 zo dňa 24. augusta 2011 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil poukazujúc na rozsiahle dokazovanie a jeho výsledky.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobca v žalobe, ktorú podal proti rozhodnutiu žalovaného, navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože sa domnieval, že v jeho prípade správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav, ktorý je navyše v rozpore s obsahom spisov a bol nesprávne právne posúdený. Bol toho názoru, že udalosť, ktorá sa stala dňa 19. februára 2011, nebola dopravnou nehodou, ale škodovou udalosťou, lebo nebola usmrtená ani zranená žiadna osoba, nebola poškodená cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie, nebola nikomu ani na osobnom motorovom vozidle spôsobená škoda vyššia ako 3 990,- Eur. U vodiča nebolo zistené požitie alkoholických nápojov. Ku skutku pod bodom 1/ neuviedol žiadne skutočnosti, preto krajský súd rozhodnutie a konanie o tomto skutku nepreskúmaval.

Krajský súd v Prešove preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. O.s.p., v medziach žaloby, pričom zistil, že postup pred vydaním napadnutého rozhodnutia i samotné napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozsudok odôvodnil tým, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca nesplnil povinnosti uvedené v § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke, lebo aj keď spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nebola účastníkom škodovej udalosti, túto bezodkladne o škodovej udalosti neupovedomil, neoznámil jej svoje osobné údaje, neposkytol jej údaje o poistení vozidla, nevyplnil a nepodpísal tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, čím splnil zákonný predpoklad uvedený v § 64 ods. 2 písm. a/ Zákona o cestnej premávke, teda že sa škodová udalosť považuje za dopravnú nehodu. Keďže sa škodová udalosť, ktorej sa dopustil žalobca považuje za dopravnú nehodu, zároveň s poukazom na § 66 ods. 2 Zákona o cestnej premávke sa na žalobcu vzťahovali povinnosti účastníka dopravnej nehody. Všetky námietky žalobcu, že nebola usmrtená ani zranená žiadna osoba, že nebola spôsobená škoda na majetku vyššia ako 3 990,- Eur, že nebolo zistené požitie alkoholických nápojov, sú vzhľadom na vyššie uvedené právne irrelevantné, lebo zákon takéto liberačné dôvody pri posudzovaní otázky, či ide o dopravnú nehodu alebo škodovú udalosť nepozná.

Naopak krajský súd súhlasil s argumentáciou žalovaného, že vzhľadom na právnické vzdelanie žalobcu mal zvlášť poznať platné právne predpisy a tým aj svoje povinnosti ako účastníka cestnej premávky, prípadne nájsť iné vhodné riešenie ako si splniť povinnosti účastníka škodovej udalosti, aby sa na takúto škodovú udalosť neprihliadalo ako na dopravnú nehodu.

Nepochybil preto správny orgán, ak v spoločnom konaní podľa § 57 ods. 1 Zákona o priestupkoch, v súlade s § 22 ods. 2 písm. a/, c/ citovaného zákona, uložil žalobcovi pokutu vo výške 300,- Eur a zákaz

činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 12-tich mesiacov, čo je dolná hranica sankcie stanovená v § 22 ods. 2 písm. a/ Zákona o priestupkoch. Rozhodnutie podľa krajského súdu vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, v konaní bolo žalobcovi umožnené, aby uplatnil svoje procesné práva a povinnosti, zistený skutkový stav bol správne právne posúdený, listinné dôkazy na ktoré poukázali správne orgány, zodpovedali obsahu administratívneho spisu, preto krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane uviedol, že správny orgán ako aj súd prvého stupňa a ich rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), c) O.s.p. vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na posúdenie veci, teda napadnutý rozsudok v rozpore so skutočnosťou nezistil pochybenia správnych orgánov tým, že bol nedostatočne zistený skutkový stav a tento bol nesprávne právne posúdený v priestupkovom konaní.

Správny orgán ako aj súd prvého stupňa nevzal do úvahy skutočnosť, že žalobca po poškodení auta vystúpil z vozidla, urobil ohliadku poškodenia škrabancami na karosérii a čakal na majiteľa auta. Obe autá boli pojazdné. Pretože k autu nikto neprišiel, hneď ako si mohol zistiť, kto je užívateľom poškodeného motorového vozidla, sa bezodkladne skontaktoval s užívateľom poškodeného motorového vozidla L. J., ktorý v tom čase predmetné vozidlo užíval a v telefonickom rozhovore mu oznámil, že mu poškodil zaparkované auto a že škodu mu uhradí z vlastných zdrojov alebo zo zákonnej poisťky, čo sa aj stalo. Poisťovňa mu vyplatila sumu 137,38 €, čo je škoda malá, nepresahujúca 3.990 €.

Toto potvrdil v písomnom vyhlásení užívateľ poškodeného vozidla. Vyhlásenie je založené v spise. Účastníci škodovej udalosti sa dohodli na jej zavinení aj na náhrade škody. Touto skutočnosťou sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal a nevzal ju do úvahy. Pri uvedenej škodovej udalosti nebola usmrtená ani zranená žiadna osoba, nebola poškodená cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie, nebola nikomu spôsobená škoda vyššia ako 3.990 €. Nebolo zistené požitie alkoholických nápojov u vodiča, teda nemohlo ísť o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť.

Aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 10Sžd/22/2012 zo dňa 16. januára 2013, v ktorom NS SR zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove 1S/157/2011-35 z 18. apríla 2012, sa uvádza: Priestupkom je nielen konanie, ktoré má formálne znaky uvedené v zákone o priestupkoch, resp. iných zákonoch. Je to aj konanie, ktoré musí byť jednak zavinené a jednak porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti má určitú spoločenskú nebezpečnosť. Nie teda každé konanie uvedené - formálne popísané v osobitnej časti zákona o priestupkoch, bude aj priestupkom.

Spoločenská nebezpečnosť konania žalobcu je mizivá, resp. žiadna, pretože spoločnosť na jednej strane má záujem ochraňovať život, zdravie i majetok občanov, na druhej strane však nemieni ani nemá oprávnenie šikanovať postihom za to, že v tomto prípade bola spôsobená škoda vo výške 137,38 €, ktorá bola poškodenému uhradená. Išlo o škrabancami na karosérii auta. Žalobca si myslí, že aj v tomto prípade bolo konanie správneho orgánu nesprávne a tendenčné. Žalobca dal k dispozícii súdu aj rozhodnutie polície v podobnej veci, hoci išlo o škodu nepomerne vyššiu, krajský policajný hovorca potvrdil, že nešlo o dopravnú nehodu, ale o poisťovnú udalosť. Polícia by mala v rovnakých prípadoch rozhodovať rovnako.

Sú to podstatné dôkazy, ktoré majú vplyv na rozhodnutie, či sa jedná o škodovú udalosť alebo dopravnú nehodu.

Vzhľadom k uvedenému žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. januára 2013 sp. zn. 3S/58/2011 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-P-110/KDI-BCP-2011 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove. Zastáva nemenné stanovisko a zároveň trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom rozhodnutí ako aj vo vyjadrení k žalobe. Žalovaný je toho názoru, že sa nejedná o obdobnú skutkovú situáciu, ako v prípade, na ktorý poukázal žalobca a závery prijaté v citovanom rozsudku sp.

zn. 10Sžd/22/2012 nie je možné vzťahovať na prejednávany odlišný skutkový stav. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zákonný.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250a ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 17. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) a h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZoP) na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZoP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) ZCP, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 16 ods. 4 ZCP, vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/, h/, g/ ZoP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná

nehoda, ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením.

Podľa § 64 ods. 1 ZCP, dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

a) sa usmrť alebo zraní osoba,

sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,

uniknú nebezpečné veci alebo

na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 ZCP, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,

je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky

alebo

sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 ZCP, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 6 ZCP, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 66 ods. 2 ZCP, účastník dopravnej nehody je povinný

ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,

poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu,

urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou,

zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel,

urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky na mieste dopravnej nehody,

umožniť obnovenie cestnej premávky, najmä premávky vozidiel pravidelnej verejnej dopravy osôb,

preukázať svoju totožnosť na požiadanie iného účastníka dopravnej nehody,

i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečí prostredníctvom Policajného zboru.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c/, d/ ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti, prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a/, c/ ZoP, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov, za priestupok podľa ods. 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 51 ZoP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že správne orgány aplikovali správne ustanovenia zákona o priestupkoch na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie skutku a uloženie sankcie.

Zo skutkových zistení vyplýva jednoznačne, že žalobca v dôsledku nevenovaniu sa vedeniu vozidla narazil do za ním stojaceho vozidla a spôsobil na ňom škodu.

Odvolací súd spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového

a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, nemá odvolací súd v podstate čo dodať.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal podobnosť situácie z nehodou opísanou v článku, ktorý predložil konajúcim súdom, odvolací súd i pre poukazovanie na jeho predchádzajúce rozhodnutie sp. zn. 10Sžd/22/2012 zo dňa 16. januára 2013 uvádza, že skutočne nie každé konanie je priestupkom i so zreteľom na stupeň nebezpečnosti toho ktorého konania.

Pri škodovej udalosti by tomu tak v prerokúvanom prípade bolo, ak by žalobca neodkladne napríklad ponechaním vizitky, či oznamu za stieračom poškodeného vozidla, okamžitým zatelefonovaním držiteľovi vozidla alebo inou správou predišiel oznámeniu škodovej udalosti samotným držiteľom vozidla L. J.. Dodatočné oznámenie vzniku škody držiteľovi vozidla podstatne neznižuje spoločenskú nebezpečnosť konania žalobcu, pretože dobrodením zákonodarcu vybavovaním škodových udalostí sa okrem iného malo predísť zaťažovaniu štátneho aparátu - polície a priestupkových orgánov. Ak pre nekonanie osoby, ktorá spôsobila škodu (neoznámením vzniku škody poškodenému spoločne s potrebnými údajmi a nedohodne sa s ňou na náhrade škody) dôjde k oznámeniu vzniku priestupku - dopravnej nehody, nemôže spoločenská nebezpečnosť poklesnúť, resp. vymiznúť do takej miery, aby toto konanie nebolo možné považovať za priestupok.

V prerokúvanej veci žalobca na rozdiel od skutku uvedeného v Novom čase vedel, že spôsobil inému škodu. Z vozidla vystúpil, obzrel si poškodené miesto na vozidle Opel Astra, evidenčného čísla U., nezanechal žiadnu správu a takmer okamžite (podľa svedka P.) nasadol do svojho vozidla a odišiel. Škodu telefonicky oznámil až po niekoľkých hodinách, kedy už vo veci konali orgány objasňujúce priestupok. Toto jeho dodatočné konanie sa odrazilo v uloženej sankcii.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani pokiaľ ide o uloženie sankcie so zreteľom na nebezpečnosť priestupku pre spoločnosť, uloženie na samej dolnej hranici zákonom stanovenej sankcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil so záverom krajského súdu a jeho rozsudok podľa § 219 ods. 1 ako vo výroku vecne správny potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.